

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

**MINISTERSTWO PRACY
I POLITYKI SPOŁECZNEJ**

**UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY**

**Publikacja współfinansowana ze środków Unii Europejskiej
w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego**

KRAJOWY STANDARD KOMPETENCJI ZAWODOWYCH

**Instruktor sportu osób niepełnosprawnych
(342202)**

Technicy i inny średni personel

Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej, Centrum Rozwoju Zasobów Ludzkich

Publikacja opracowana w ramach projektu systemowego pn. „Rozwijanie zbioru krajowych standardów kompetencji zawodowych wymaganych przez pracodawców”. Priorytet I PO KL, Działanie 1.1

Krajowy standard kompetencji zawodowych Instruktor sportu osób niepełnosprawnych (342202)

© Copyright by Centrum Rozwoju Zasobów Ludzkich, Warszawa 2013

Kopiowanie i rozpowszechnianie może być dokonane za podaniem źródła

ISBN 978-83-7951-000-9 (całość)

ISBN 978-83-7951-111-2 (111)

Nakład 1000 egz.

Publikacja bezpłatna

Centrum Rozwoju Zasobów Ludzkich

00-697 Warszawa, Aleje Jerozolimskie 65/79, tel. (22) 237-00-00, fax (22) 237-00-99

e-mail: sekretariat@crzl.gov.pl <http://www.crzl.gov.pl>

Wydawnictwo Naukowe Instytutu Technologii Eksploatacji – Państwowego Instytutu Badawczego
26-600 Radom, ul. K. Pułaskiego 6/10, tel. centr. (48) 364-42-41, fax (48) 364-47-65
e-mail: instytut@itee.radom.pl <http://www.itee.radom.pl>

Spis treści

1. Dane identyfikacyjne zawodu	4
1.1. Kod, nazwa zawodu i usytuowanie zawodu w klasyfikacjach.....	4
1.2. Notka metodologiczna i autorzy.....	4
2. Opis zawodu	6
2.1. Synteza zawodu	6
2.2. Opis pracy i sposobu jej wykonywania, obszary występowania zawodu	6
2.3. Środowisko pracy (warunki pracy, maszyny i narzędzia pracy, zagrożenia, organizacja pracy)	6
2.4. Wymagania psychofizyczne, zdrowotne, w tym przeciwwskazania do wykonywania zawodu	7
2.5. Wykształcenie i uprawnienia niezbędne do podjęcia pracy w zawodzie.....	7
2.6. Możliwości rozwoju zawodowego, potwierdzania/walidacji kompetencji	8
2.7. Zadania zawodowe	8
2.8. Wykaz kompetencji zawodowych	9
2.9. Relacje między kompetencjami zawodowymi a poziomem kwalifikacji w ERK/PRK	9
3. Opis kompetencji zawodowych	10
3.1. Planowanie i organizowanie pracy na podstawie oceny stanu psychofizycznego i potrzeb ruchowych osób niepełnosprawnych Kz1	10
3.2. Prowadzenie zajęć sportowych, usprawniających ruchowo i aktywizujących zgodnie z zasadami pracy z osobami niepełnosprawnymi i dydaktyki ogólnej Kz2	11
3.3. Kompetencje społeczne KzS	12
4. Profil kompetencji kluczowych	13
5. Słownik	14

1. Dane identyfikacyjne zawodu

1.1. Kod, nazwa zawodu i usytuowanie zawodu w klasyfikacjach

Według Klasyfikacji zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy (KZiS 2010):

342202 Instruktor sportu osób niepełnosprawnych

Grupa Wielka 3 – Technicy i inny średni personel (w Międzynarodowej Klasyfikacji Standardów Edukacyjnych ISCED 2011 – poziom 4).

Grupa elementarna 3422 – trenerzy, instruktorzy, działacze sportowi (w Międzynarodowym Standardzie Klasyfikacji Zawodów ISCO – 08 odpowiada grupie 3422 Sports coaches, instructors and officials).

Według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD 2007):

Sekcja R. Działalność związana z kulturą, rozrywką i rekreacją, Dział 93. Działalność sportowa, rozrywkowa i rekreacyjna, Grupa 93.1. Działalność związana ze sportem.

1.2. Notka metodologiczna i autorzy

Opis standardu kompetencji zawodowych wykonano na podstawie: analizy źródeł (akty prawne, klasyfikacje krajowe, międzynarodowe) oraz głównie wyników badań analitycznych na pięciu stanowiskach pracy w 10 przedsiębiorstwach (średnie – 5, małe – 4, mikro – 1, w tym usługowe – 3, edukacyjne – 2, organizacje pożytku publicznego – 5), przeprowadzonych w lutym i marcu 2013 r.

Zespół Ekspercki:

- Marta Polanowska – Brzeskie Stowarzyszenie Amazonek BSA w Brzegu,
- Agnieszka Grzeszczyszyn – Stowarzyszenie Przyjaciół i Osób Niepełnosprawnych w Lewinie Brzeskim,
- Katarzyna Mierzwińska-Cichosz – Publiczne Przedszkole nr 12 z oddziałami integracyjnymi w Ostrowcu Świętokrzyskim,
- Ewa Zając – Medyczna Szkoła Policealna im. prof. Zbigniewa Religii w Olsztynie.

Ewaluatorzy:

- Michał Rosiński – Toruńska Akademia Rekreacji i Promocji Aktywnej Niepełnosprawności w Toruniu,
- Irena Czerkawska – współpracownik Krajowego Ośrodka Wspierania Edukacji Zawodowej i Ustawicznej w Warszawie.

Recenzenci:

- Edyta Ciepluch – Zrzeszenie Sportu i Rehabilitacji "Start" w Kielcach,
- Andrzej Wojnarowski – Okręgowa Komisja Egzaminacyjna we Wrocławiu.

Komisja Branżowa (zatwierdzająca):

- Renata Górna (przewodnicząca) – Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych w Warszawie,
- Beata Krauze-Składanowska – przedstawiciel pracodawców, Zespół Szkół Specjalnych w Ostrowcu Świętokrzyskim,
- Łukasz Kopeć – przedstawiciel pracodawców, Toruński Klub Sportu Osób Niepełnosprawnych w Toruniu,
- Marcin Gabriel – Związek Pracodawców Warszawy i Mazowsza w Warszawie.

Data zatwierdzenia:

- 17.10.2013 r.

2. Opis zawodu

2.1. Synteza zawodu

Instruktor sportu osób niepełnosprawnych planuje i prowadzi zajęcia sportowe, usprawniające oraz rehabilitację ruchową z osobami niepełnosprawnymi.

2.2. Opis pracy i sposobu jej wykonywania, obszary występowania zawodu

Instruktor sportu osób niepełnosprawnych planuje i prowadzi zajęcia sportowe, usprawniające oraz rehabilitację ruchową z osobami mającymi różny stopień i rodzaj niepełnosprawności. Celem pracy instruktora sportu osób niepełnosprawnych jest usprawnianie podopiecznych, podniesienie sprawności fizycznej i psychicznej w celu zdobycia przez nich lepszego wyniku sportowego, oraz organizowanie czynnego spędzania czasu wolnego i utrzymania naturalnej aktywności fizycznej. Działania instruktora mają duże znaczenie w rehabilitacji ruchowej, psychologicznej i społecznej osób niepełnosprawnych. Instruktor sportu osób niepełnosprawnych wykorzystuje w pracy metody i techniki właściwe dla danego sportu, jak również wiedzę o niepełnosprawnościach i ich rehabilitacji. Instruktor przygotowuje cykle treningowe, dba o właściwy odpoczynek podopiecznych, odpowiedzialny jest za miejsce, w którym odbywają się treningi, jak również za sprzęt używany podczas zajęć. Instruktor sportu osób niepełnosprawnych organizuje grupy sportowe w zależności od rodzaju niepełnosprawności, możliwości podopiecznych, posiadanej bazy sportowej i sprzętu.

2.3. Środowisko pracy (warunki pracy, maszyny i narzędzia pracy, zagrożenia, organizacja pracy)

Instruktor sportu osób niepełnosprawnych pracuje w ośrodkach sportowych i placówkach oświatowych. Treningi powinny odbywać się zgodnie z przepisami BHP, ochrony ppoż. i zasadami ergonomii. Warunkiem niezbędnym do prowadzenia zajęć jest teren bez barier architektonicznych. Liczebność grup zależy od dyscypliny sportowej, formy usprawniania ruchowego oraz od rodzaju i stopnia niepełnosprawności. Instruktor sportu osób niepełnosprawnych może pracować samodzielnie lub w zespole. Warunki pracy zależą od rodzaju sportu. Spotkania mogą odbywać się na świeżym powietrzu. Instruktor sportu osób niepełnosprawnych w pracy z podopiecznymi używa przyrządów i przybo-

rów specyficznych dla danej grupy niepełnosprawności i sportu. Powinien znać zastosowanie przedmiotów ortopedycznych i środków pomocniczych stosowanych przez podopiecznych. Czas pracy Instruktora sportu osób niepełnosprawnych jest nienormowany, dopuszczalna jest zmienność. Instruktor odpowiada za podejmowane działania, co stanowi dla niego duże obciążenie psychiczne. Zagrożenia psychospołeczne oraz związane z nadmiernym wysiłkiem głosowym i fizycznym, mogą powodować choroby narządu głosu, dolegliwości mięśniowo-szkieletowe oraz zaburzenia w sferze emocjonalnej.

2.4. Wymagania psychofizyczne, zdrowotne, w tym przeciwwskazania do wykonywania zawodu

Wykonywanie zawodu instruktora sportu osób niepełnosprawnych wymaga sprawności fizycznej oraz umiejętności pokazu sekwencji ruchowych, charakterystycznych dla danego sportu. Instruktor sportu osób niepełnosprawnych powinien być osobą odporną na stres, cierpliwą, odpowiedzialną, wytrwałą w dążeniu do celu, dojrzałą emocjonalnie i zrównoważoną. W działaniu powinien wzbudzać zaufanie, być otwarty na innowacyjne metody pracy. Bardzo ważna jest empatia, podzielność uwagi i zdolność koncentracji. Osoby niepełnosprawne fizycznie mogą pracować w zawodzie instruktora sportu osób niepełnosprawnych o ile stopień niepełnosprawności nie przeszkadza w wykonywaniu zadań zawodowych.

2.5. Wykształcenie i uprawnienia niezbędne do podjęcia pracy w zawodzie

Zawód instruktora sportu osób niepełnosprawnych może być wykonywany przez osobę, która ukończyła szkołę średnią ogólnokształcącą lub średnią zawodową i posiada co najmniej jeden tytuł instruktora dyscypliny sportu oraz ukończyła specjalistyczny kurs w wymiarze co najmniej 60 godzin. Instruktor powinien uczestniczyć w szkoleniach organizowanych przez stowarzyszenia i organizacje branżowe lub w wyspecjalizowanych szkołach i ośrodkach szkoleniowych.

2.6. Możliwości rozwoju zawodowego, potwierdzenia/ walidacji kompetencji

Pracodawcy chętnie zatrudniają w zawodzie instruktora sportu osób niepełnosprawnych osoby z wykształceniem średnim lub absolwentów uczelni wyższych na kierunku wychowanie fizyczne i fizjoterapia ze specjalnością instruktorską. Instruktor mający wykształcenie wyższe pierwszego stopnia w drodze dalszego kształcenia może awansować na trenera klasy II. Jeżeli na stanowisku trenera klasy II odbędzie trzyletni staż, może awansować na trenera klasy I. Mając wykształcenie wyższe drugiego stopnia i dwuletni staż na stanowisku trenera klasy I może awansować na trenera klasy mistrzowskiej. Posiadając kompetencje w zawodzie Instruktora sportu osób niepełnosprawnych można pracować na równorzędnych stanowiskach z grupy 342 Sportowcy, trenerzy i pokrewni, np.: 342302 Instruktor gimnastyki korekcyjnej, 342305 Instruktor rekreacji ruchowej.

2.7. Zadania zawodowe

- Z1. Organizowanie grupy w danym sporcie lub grupy usprawniania ruchowego (niezbędne kompetencje: Kz1, KzS).
- Z2. Organizowanie bazy treningowej, miejsca prowadzonych zajęć, przygotowywanie sprzętu sportowego lub usprawniającego (niezbędne kompetencje: Kz1, Kz2, KzS).
- Z3. Opracowywanie planu i harmonogramu działań sportowych w wybranym sporcie i działań usprawniających (niezbędne kompetencje: Kz1, KzS).
- Z4. Nauczanie i doskonalenie techniki wybranego sportu lub usprawniającej oraz aktywizacja psychoruchowa podopiecznego (niezbędne kompetencje: Kz2, KzS).
- Z5. Ocenianie postępów osób niepełnosprawnych w opanowaniu techniki wybranego sportu usprawniania i aktywizacji psychoruchowej (niezbędne kompetencje: Kz2, KzS).
- Z6. Organizowanie zawodów sportowych (niezbędne kompetencje: Kz2, KzS).
- Z7. Prowadzenie dokumentacji związanej z przebiegiem procesu treningowego lub usprawniania ruchowego (niezbędne kompetencje: Kz2, KzS).
- Z8. Organizowanie stanowiska pracy zgodnie z zasadami i przepisami BHP, ochrony ppoż. i sanitarno-epidemiologicznymi (niezbędne kompetencje: Kz1, Kz2, KzS).

2.8. Wykaz kompetencji zawodowych

Kz1 – Planowanie i organizowanie pracy na podstawie oceny stanu psychofizycznego i potrzeb ruchowych osób niepełnosprawnych (potrzebne do wykonywania zadań: Z1, Z2, Z3, Z8).

Kz2 – Prowadzenie zajęć sportowych, usprawniających ruchowo i aktywizujących zgodnie z zasadami pracy z osobami niepełnosprawnymi i dydaktyki ogólnej (potrzebne do wykonywania zadań: Z2, Z4, Z5, Z6, Z7, Z8).

KzS – Kompetencje społeczne (potrzebne do wykonywania zadań Z1÷Z8).

2.9. Relacje między kompetencjami zawodowymi a poziomem kwalifikacji w ERK/PRK

Kompetencje zawodowe potrzebne do wykonywania zadań w zawodzie sugeruje się wykorzystać do opisu kwalifikacji na **4 poziomie**, właściwym dla wykształcenia średniego w Europejskiej i Polskiej Ramie Kwalifikacji. Poziom ten jest uzasadniony miejscem usytuowania zawodu w Klasyfikacji zawodów i specjalności (grupa wielka 3 i jej odpowiednik w ISCED 2011).

Osoba wykonująca zawód instruktora sportu osób niepełnosprawnych:

- 1) w zakresie wiedzy: zna fakty, procesy, pojęcia i teorie w zawodzie instruktora sportu osób niepełnosprawnych; zna i rozumie podstawowe zależności w zawodzie, oraz uwarunkowania prowadzonej działalności w branży sportowo-turystycznej;
- 2) w zakresie umiejętności: ma umiejętności wymagane do realizacji zajęć sportowych z osobami niepełnosprawnymi i rozwiązywania problemów przez wybieranie podstawowych metod, narzędzi, materiałów i informacji; potrafi uczyć się samodzielnie w zorganizowanej formie; umie formułować i odbierać proste wypowiedzi w języku obcym.

3. Opis kompetencji zawodowych

Opis kompetencji dotyczy tylko kompetencji zawodowych zdefiniowanych w badaniach na stanowiskach pracy.

Wykonanie zadań zawodowych Z1, Z2, Z3, Z8 wymaga posiadania kompetencji zawodowej Kz1.

3.1. Planowanie i organizowanie pracy na podstawie oceny stanu psychofizycznego i potrzeb ruchowych osób niepełnosprawnych Kz1

Wiedza – zna poszerzony zbiór podstawowych faktów i procesów, teorii i zależności, związanych z planowaniem i organizowaniem pracy z osobami niepełnosprawnymi, w szczególności zna:

- zasady i przepisy BHP, ochrony ppoż., ergonomii i ochrony środowiska w zakresie planowania zajęć z osobami niepełnosprawnymi;
- budowę i funkcjonowanie ludzkiego ciała;
- metody pozwalające oceniać sprawność i wydolność;
- wpływ niepełnosprawności na funkcjonowanie organizmu;
- metody i formy oddziaływań profilaktycznych;
- metody i formy oddziaływań usprawniających;
- metody diagnozowania osób niepełnosprawnych;
- zasady planowania i organizowania pracy;
- potrzeby związane z aktywnością ruchową w środowisku osób niepełnosprawnych.

Umiejętności – wykonuje niezbyt złożone zadania związane z planowaniem i organizowaniem pracy z osobami niepełnosprawnymi częściowo bez instrukcji, często w zmiennych warunkach, w szczególności potrafi:

- przestrzegać zasad i przepisów BHP, ochrony ppoż., ergonomii, ochrony środowiska w zakresie planowania zajęć z osobami niepełnosprawnymi;
- analizować budowę i funkcjonowanie ludzkiego ciała;
- kontrolować sprawność i wydolność organizmu;
- oceniać stan psychofizyczny osoby niepełnosprawnej i na tej podstawie modyfikować plan pracy;
- planować i stosować działania propagujące zdrowy styl życia;
- dobierać metody i formy oddziaływań usprawniających;
- oceniać możliwości i ograniczenia podopiecznego oraz interpretować uzyskane wyniki;
- planować działania pracy z podopiecznymi umożliwiające realizację wytyczonych celów;

- propagować aktywność ruchową w środowisku osób niepełnosprawnych i wskazywać możliwości usprawniania ruchowego.

Wykonanie zadań zawodowych Z2, Z4, Z5, Z6, Z7, Z8 wymaga posiadania kompetencji zawodowej Kz2.

3.2. Prowadzenie zajęć sportowych, usprawniających ruchowo i aktywizujących zgodnie z zasadami pracy z osobami niepełnosprawnymi i dydaktyki ogólnej Kz2

Wiedza – zna poszerzony zbiór podstawowych faktów, procesów, teorii i zależności związanych z prowadzeniem zajęć sportowych, usprawniających i aktywizujących osoby niepełnosprawne, w szczególności zna:

- zasady i przepisy BHP, ochrony ppoż., ergonomii i ochrony środowiska zakresie prowadzenia zajęć z osobami niepełnosprawnymi;
- objawy i skutki niepełnosprawności;
- możliwości i ograniczenia osoby niepełnosprawnej;
- etapy procesu pracy z podopiecznym niepełnosprawnym;
- zasady organizowania grup sportowych i usprawniających ruchowo osób niepełnosprawnych;
- klasyfikacje i wymagania sportów;
- zasady i metody prowadzenia zajęć ruchowych, usprawniających, treningu, w wybranym sporcie;

Umiejętności – wykonuje niezbyt złożone zadania związane z prowadzeniem zajęć sportowych, usprawniających i aktywizujących osoby niepełnosprawne, w części bez instrukcji, często w zmiennych warunkach, w szczególności potrafi:

- przestrzegać zasad i przepisów BHP, ochrony ppoż., ergonomii, ochrony środowiska w zakresie prowadzenia zajęć z osobami niepełnosprawnymi;
- różnicować niepełnosprawność i oceniać jej skutki;
- dobierać aktywność fizyczną do możliwości fizycznych podopiecznego;
- stosować metody aktywizujące w pracy z osobami niepełnosprawnymi, w nawiązaniu do rodzaju aktywności sportowej i możliwości podopiecznych;
- określać poziom sprawności fizycznej podopiecznych w odniesieniu do wymagań rywalizacji sportowej oraz działań usprawniających;
- motywować osoby niepełno-

- sposoby modyfikacji podjętych działań;
 - sposoby dokumentowania procesu treningowego w poszczególnych fazach treningu;
 - klasyfikacje i przyczyny występowania niepełnosprawności.
- sprawne do udziału w rekreacji;
 - motywować osoby niepełnosprawne do rywalizacji sportowej;
 - dobrać intensywność, częstotliwość i rodzaj ćwiczeń do form usprawniania wybranego sportu i możliwości podopiecznego;
 - modyfikować swoje działanie w zależności od oceny jego skutków;
 - dokumentować przebieg pracy z podopiecznym;
 - określać rodzaje i przyczyny wystąpienia niepełnosprawności.

Wykonanie wszystkich zidentyfikowanych w standardzie zadań zawodowych wymaga posiadania kompetencji społecznych KzS.

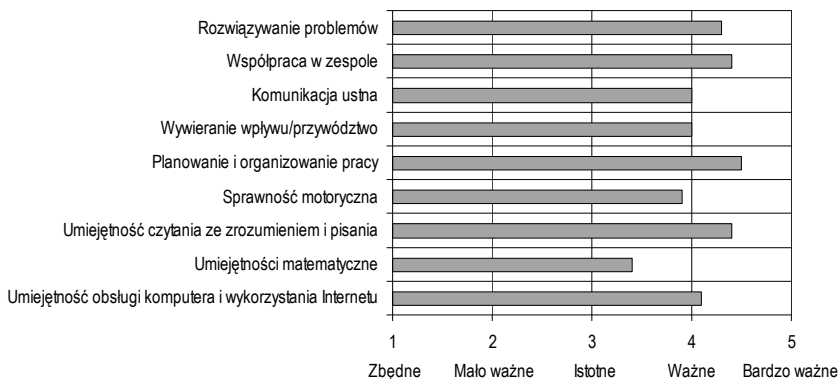
3.3. Kompetencje społeczne KzS:

- ponosi odpowiedzialność za planowanie, organizowanie i prowadzenie zajęć z osobami niepełnosprawnymi,
- dostosowuje zachowanie do zmian w środowisku pracy,
- pracuje samodzielnie lub podejmuje współpracę w ośrodkach prowadzących zajęcia indywidualne i grupowe z osobami niepełnosprawnymi,
- ocenia wpływ działań swoich oraz działań realizowanych w ramach współpracy zespołowej w zakresie prowadzenia zajęć sportowych, usprawniających oraz elementów rehabilitacji ruchowej z osobami niepełnosprawnymi oraz ponosi odpowiedzialność za ich skutki.

4. Profil kompetencji kluczowych

Ocenę ważności kompetencji kluczowych dla zawodu instruktora sportu osób niepełnosprawnych przedstawia rys. 1.

Wykaz kompetencji kluczowych opracowano na podstawie wykazu stosowanego w Międzynarodowym Badaniu Kompetencji Osób Dorosłych – projekt PIAAC (OECD).

Rys. 1. Profil kompetencji kluczowych dla zawodu 342202 Instruktor sportu osób niepełnosprawnych

5. Słownik

Zawód	– zbiór zadań (zespół czynności) wyodrębnionych w wyniku społecznego podziału pracy, wykonywanych stale lub z niewielkimi zmianami przez poszczególne osoby i wymagających odpowiednich kwalifikacji i kompetencji (wiedzy, umiejętności oraz kompetencji społecznych) zdobytych w wyniku kształcenia lub praktyki. Wykonywanie zawodu stanowi źródło dochodów.
Specjalność	– jest wynikiem podziału pracy w ramach zawodu, zawiera część czynności o podobnym charakterze (związanych z wykonywaną funkcją lub przedmiotem pracy) wymagających pogłębionej lub dodatkowej wiedzy i umiejętności zdobytych w wyniku dodatkowego szkolenia lub praktyki.
Zadanie zawodowe	– logiczny wycinek lub etap pracy w ramach zawodu o wyraźnie określonym początku i końcu, wyodrębniony ze względu na rodzaj lub sposób wykonywania czynności zawodowych powiązanych jednym celem, kończący się produktem, usługą lub decyzją.
Kompetencje zawodowe	– wszystko to, co pracownik wie, rozumie i potrafi wykonać, odpowiednio do sytuacji w miejscu pracy. Opisywane są trzema zbiorami: wiedzy, umiejętności oraz kompetencji społecznych.
Wiedza	– zbiór opisów faktów, zasad, teorii i praktyk przyswojonych w procesie uczenia się, odnoszących się do dziedziny uczenia się lub działalności zawodowej.
Umiejętności	– zdolność wykonywania zadań i rozwiązywania problemów właściwych dla dziedziny uczenia się lub działalności zawodowej.
Kompetencje społeczne	– zdolność autonomicznego i odpowiedzialnego uczestniczenia w życiu zawodowym i społecznym oraz kształtowania własnego rozwoju, z uwzględnieniem kontekstu etycznego.
Kompetencje kluczowe	– wiedza, umiejętności i postawy odpowiednie do sytuacji, niezbędne do samorealizacji i rozwoju osobistego, bycia aktywnym obywatelem, integracji społecznej i zatrudnienia.
Standard kompetencji zawodowych	– norma opisująca kompetencje zawodowe konieczne do wykonywania zadań zawodowych wchodzących w skład zawodu, akceptowana przez przedstawicieli organizacji zawodowych i branżowych, pracodawców, pracobiorców i innych kluczowych partnerów społecznych.
Kwalifikacja	– zestaw efektów uczenia się (zasób wiedzy, umiejętności oraz kompetencji społecznych), których osiągnięcie zostało formalnie potwierdzone przez uprawnioną instytucję.
Europejska Rama Kwalifikacji	– przyjęta w Unii Europejskiej struktura i opis poziomów kwalifikacji, umożliwiające porównywanie kwalifikacji uzyskiwanych w różnych krajach. W Europejskiej Ramie Kwalifikacji wyróżniono 8 poziomów kwalifikacji opisywanych za pomocą efektów uczenia się; stanowią one układ odniesienia krajowych ram kwalifikacji.
Polska Rama Kwalifikacji	– opis hierarchii poziomów kwalifikacji wpisywanych do zintegrowanego rejestru kwalifikacji w Polsce.
Krajowy System Kwalifikacji	– ogół rozwiązań służących ustanawianiu i nadawaniu kwalifikacji (potwierdzaniu efektów uczenia się) oraz zapewnianiu ich jakości.